

[Nathalie Lind.]

hen over hovedet på dem, men netop ville tage hensyn også til deres synspunkter. De har mærket, at deres indsats havde betydning, at det kunne nytte at opsøge folketinget.

Med disse ord skal jeg anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Gudme: Når der er indgået eller er ved at blive indgået et forlig om en ting, er det vel altid noget af en smagssag, hvor meget man skal gå i enkeltheder. Min erfaring er den, at eftersnak efter et forligsresultat som regel er af det onde, i særdeleshed hvis den drejer sig om enkeltheder i forligsresultatet, for så kan man meget nemt komme til at rippe op i det, man nu engang var blevet enig om. Derfor skal jeg heller ikke komme med megen eftersnak, men alene sige, at det, som nu 5 enige partier fører frem til vedtagelse i dag ved ånden behandling, i mine øjne er et godt forligsresultat. Der har været meget modstridende opfattelser ved behandlingen af dette lovforslag, men jeg skønner, at vi har bøjet spidserne i den grad mod hinanden, at vi har nået et resultat, der virkelig er, som et forlig bør være, sådan at alle er jævnt godt tilfredse — eller ligé utilfredse, som man også plejer at sige.

Jeg havde lejlighed til ved første behandling at fremdrage principperne i lovforslaget og dér sige, at vi naturligvis fra mit partis side erkendte, at kommunegrænseændringen i 1970 medførte, at også rets- og politikredsenes grænser måtte ændres, og at vi endvidere var forstående over for det ønske om rationalisering, som fremførtes fra politiets side, men at vi på den anden side også fandt, at hensynet til de enkelte byer og egne — netop de byer og egne, som måske nu skulle berøves deres selvstændige politikreds og retskreds — også måtte tages, og at dette hensyn næppe var taget i tilstrækkelig grad i lovforslaget, som det var foresat.

Jeg skønner, at det forligsresultat, som vi nu har nået, tilgodeser også de enkelte byer og egne, som skulle berøves deres politikredse eller retskredse, på rimelig måde, i særlig grad de tyndtbefolkede egne. Vi får 6 flere politikredse, end lovforslaget gik ud på, og det betyder ikke blot, at Tårnby poli-

tikreds bliver opretholdt, men også, at vi ikke får så store enheder i Odense, Esbjerg, Århus og Ålborg, som lovforslaget gik ud på.

Der er nogle enkelte steder, som vi har drøftet under udvalgsbehandlingen, hvor det måske gør lidt ondt, at man ikke har kunnet opretholde selvstændige enheder.

Det vil ikke være rigtigt at nævne navnene nu. Men jeg synes, det er helt rigtigt at understrege det, som tidligere ordførere også har været inde på, nemlig at vi har fået udtrykkelige erklæringer fra justitsministeren om, at den befolkningsmæssige service fra politiets side de steder, hvor de selvstændige embeder og kontorer forsvinder, ikke bliver forringet.

Under udvalgsarbejdet har vi måttet træffe nogle afgørelser om, i hvilken af to konkurrerende byer sædet for en politikreds skulle være. Det har drejet sig om valg mellem Assens og Fåborg, mellem Odder og Skanderborg og mellem Gråsten og Åbenrå. Det er jo ret naturligt, at i alle disse tilfælde er kommet protester fra den by, der ikke fik polimesterens sæde. Men jeg skønner, at vi ved behandlingen af disse spørgsmål i alle tilfælde har taget det rimelige og saglige hensyn, at dér, hvor de bedste bygningsmæssige betingelser for at have politimesterens kontor og embedet placeret, måtte sædet også være, selvfølgelig under forudsætning af at der ikke samtidig skete nogen politimæssig forringelse. Det er så blevet til Assens fremfor Fåborg, Odder fremfor Skanderborg og Gråsten fremfor Åbenrå.

Med hensyn til retskredsen har vi fulgt det samme princip, som jeg før gav udtryk for: at netop de tyndtbefolkede egne ikke skulle miste de selvstændige embeder, som de hidtil har haft, hvis det var sådan, at der var et rimeligt befolkningsunderlag for embedets oprettelse. Det har medført, at foruden Tårnby retskreds, som følges med politikredsen, får vi yderligere 6 jyske retskredse af en passende størrelse, det vil sige med et befolkningstal på ca. 25.000, lidt under eller lidt over, alt efter situationen. Dette forekommer mig tilfredsstillende.

Tilbage står alene at sige, at vi må håbe, at de valg, vi har truffet, er de rigtige, og at befolkningen snart vil kunne vænne sig til de nye grænser og de nye embeder, der